

**ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ**

Ψαλλομένη τῇ α' Ὀκτωβρίου

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς προσόμοια.

Ἦχος α' τῶν οὐρανίων ταγμάτων [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῶν εὐσεβούντων τὰ στίφη, καὶ μοναστῶν ἢ πληθῆς, δεῦτε συμφώνως πάντες, εὐλαβῶς προσκυνούντες, τὴν Σκέπην τῆς Ἀχράντου Μητρὸς τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνωμεν σήμερον, τὴν παραδόξως ὀφθεῖσαν ἐν τῷ ναῷ, Βλαχερνῶν τοὺς πιστοὺς σκέπουσαν.

Σκέπη ὑπάρχεις τοῦ κόσμου Θεοχαρίτῳτε, σκέπουσα τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, καὶ πόθῳ τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, προσκυνούντας Πανάχραντε, καὶ σοῦ τῆς Σκέπης τὴν χάριν πανευλαβῶς, αἰτουμένους διασώζεις δεινῶν.

Πειρατηρίων κινδύνων τε καὶ κακώσεων, ἐκ πολυτρόπων σῶζε, τὴν σὴν ποιμνὴν Παρθένε, τῇ Σκέπῃ σου τῇ θείᾳ πάντας ἡμᾶς, συντηροῦσα καὶ σκέπουσα, ἐκ πειρασμῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν· πρὸς σὲ μόνην γὰρ ἐλπίζομεν.

Πόθῳ τὴν θεῖαν σου Σκέπην Παρθενομήτηρ Ἀγνή, μεθ' ἧς σκέπεις τοὺς δούλους, προσκυνούμεν ἐν πίστει, δεόμενοι βοῶντες, πάντας ἡμᾶς σκέπε, φρούρει καὶ φύλαπτε, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ἐκ πυρός, τοῦ ἀσβέστου ἡμᾶς λύτρῳσαι.

Δόξα... καὶ νῦν... Ἦχος α'

Δεῦτε πιστῶν ἢ ὁμήγουρις πᾶσα, καὶ μοναζόντων ὁ θίασος, τὴν τῆς Παρθένου πυρίμορφον Σκέπην, τὴν ἡμᾶς περισκέπουσαν, καὶ διασώζουσαν μεγαλύνωμεν, καὶ τοῖς ὕμνοις κροτοῦντες, πνευματικῶς ἐορτάσωμεν, καὶ χαριστήριον αἶνον τῇ Παρθένῳ προσοίσωμεν, ὡς δι' αὐτῆς σκεπόμενοι, πάντων δεινῶν, ἐκλυτρούμεθα καὶ ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἐτάσεως, δι' αὐτῆς σωθῆναι ἐλπίζομεν καὶ λαβεῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, προσόμοια

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σκέπη πανευκλεῆς, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ Λόγου, σκέπε φρούρει καὶ σῶζε, ἀπὸ παντοίας βλάβης, τοὺς εὐλαβῶς τιμῶντάς σε.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ἐλπίς χριστιανῶν, Παντάνασσα Μαρία, χάριτι τῆς σῆς Σκέπης, περισώζε τοὺς πόθῳ, ταύτην τιμῶντας σήμερον

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Λύσιν τῶν δυσχερῶν καὶ κτήσιν τῶν ἀρίστων, βράβεισον σοῖς ἰκέταις, χάριτι τῆς σῆς Σκέπης, Μαρία μητροπάρθενε.

Δόξα...

Χαίρε ἢ τὴν χαράν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν καὶ τῆ σῆ Σκέπη, σκέπουσα ἡμᾶς πάντας, Παρθένε Θεονύμφευτε.

Καὶ νῦν...

Ὑμνοὶς χρεωστικῶς, μοναζόντων τὰ στίφη, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις, τὴν Σκέπην τῆς Πανάγνου, τὴν πάντας πιστοὺς σκέπουσιν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῆς Σκέπης σου τὴν χάριν ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ἦν ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου ἐφήπλωσας τοῖς πᾶσι, τὸ θαῦμα ἐκπλήττει πάντα νοῦν, πῶς θεῖόν σου μαφόριον Σεμνή, ἐφηπλοῦτο πανταχόθεν τοῖς πιστοῖς, τῆ αἴγλη ἀστραπηφόρον, χάρις τῆ ἀντίληψι σου Ἄγνη, χάρις τῆ θείᾳ Σκέπῃ σου, χάρις τῆ προμηθείᾳ σου, μόνη Πανάχραντε.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ἧ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς προσόμοια.

Ἦχος α'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, τοῦ ὀφθέντος ποτέ, ἐν Βλαχέρναις Βύζαντος, τῆς μόνης τὸν ποιητὴν ἡμῶν καὶ Κύριον, τεκούσης ἄνευ φθορᾶς· τὸ ἱερὸν γὰρ μαφόριον ἤπλωσε καὶ πάντας τοὺς εὐσεβεῖς, περισκεπάσασα χαρίτων ἐνέπλησε, καὶ πρὸς εὐφροσύνην θεῖαν συγκαλεῖται ἅπαντας, τοῦ βοᾶν γηθοσύνως, χαίρε Σκέπη πιστοὺς σκέπουσα. (Δίς)

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασιῶν Ἄγνη, ὅτι τῆ σῆ Σκέπη, σκέπεις τοὺς ἰκέτας σου, καὶ σώζεις ἐκ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε ἐκ ψυχῆς, προσκαλουμένους πανύμνητε Δέσποινα, συμφώνως οὖν καὶ ἡμεῖς, τῷ θαυμασίῳ Ἀνδρέᾳ κροτοῦμέν σοι, τῆς Πανυπεράγνου Κόρης, τὸ φρικτὸν τεράστιον, μαφορίου σου Σκέπης, θεῖαν χάριν καὶ ἀντίληψιν. (Δίς)

Σκέπην σου τὴν θεῖαν Ἄχραντε Ἀσωμάτων δῆμοι, καὶ πιστῶν ὁμήγουρις, τιμῶμεν πανευλαβῶς, περισκεπόμενοι, τῆ χάριτι τοῦ σεπτοῦ, σοῦ μαφορίου, δι' οὗ σκέπεις ἅπαντας, τοὺς πόθῳ τελούντας νῦν, τὴν θαυματόβρυτον ταύτην πανήγουριν, σοῦ τῆς Παναγίας Σκέπης, νέφη ἐκδιώκουσα, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Σκέπη τῆς Πανάγνου πάντιμε, ἢ πιστοὺς φρουροῦσα, σκέπασον τοὺς ἅπαντας, πιστοὺς χάριτι σῆ προσκαλουμένους σε, καὶ σῶζε ἐκ δυσχερῶν, πειρατηρίων παντοίων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ τὴν μόνην Ἄγνην, ἐν κόσμῳ ζῶσαν σεμνῶς περιέσκεπες· ὅθεν κατὰ χρέος πάντες, σήμερον τιμῶμέν σου, τὴν ἀνάμνησιν πόθῳ, τὴν Πανύμνητον γεραίροντες.

Χαίρε τῶν πιστῶν τὸ καύχημα· σὺ γὰρ μόνη πέλεις, πάντων τὸ προσφύγιον, καὶ Σκέπη ἢ κραταῖά τῶν προστρεχόντων σοι· διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, μεγαουργίαν τῆς Σκέπης σου Ἄχραντε ἦν εἶδεν ὁ θαυμαστός Ἀνδρέας ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου, ὥσπερ τῆς νεφέλης πάλαι, κιβωτοῦ τυπούσης σὲ ἐν ἧ σκέπασον πάντας, τοὺς ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντάς σε.

Δεύτε μοναστῶν συστήματα, καὶ λαμπρὰν χορείαν, σήμερον συστήσωμεν, τιμῶντες πανευλαβῶς, τῆς τοῦ Κυρίου Μητρὸς, τὴν Σκέπην τὴν Ἰεράν, τὴν τους πιστοὺς πανταχοῦ περισκέπτουσαν, καὶ ρύουσαν τῶν δεινῶν τοῦ πονηροῦ σκανδάλων καὶ θλίψεων, σώζουσα πυρὸς γεέννης, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, τοὺς πιστῶς προσκαλοῦντας, τὴν θερμὴν αὐτῆς ἀντίληψιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... ἦχος πλ. δ'

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει, τὰ ὑπερφυῆ σου ἐξάϊσια τερατουργήματα, Πανύμνητε Δέσποινα; καθ' ἑκάστην γὰρ προφθάνεις διασώζουσα, τοὺς ὑπὸ τὴν Σκέπην σου προστρέχοντας, περιφρουροῦσα καὶ θάλπουσα, τοὺς ἐπικαλουμένους τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν· ὅθεν εὐχαρίστως γεραίρομεν ἀνυμνοῦντές σε, τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερτέραν, δυσωποῦντες τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν δεομένοις σου, τὴν σὴν ἐξ Ὑψους βοήθειαν. Σκέπασον ἡμᾶς Ὑπερύμνητε, τῇ παναλκεστάτῃ σου Σκέπῃ, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ἐπινοιῶν διασώζουσα, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦντες δοξάζωμεν, τὴν εἰς ἡμᾶς σου προμήθειαν Ἄχραντε.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν

Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα

(40, 1-9, 14 καὶ 28-29)

Ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νομηνια στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς. Καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ περιθήσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἀγιάσεις κύκλῳ. Καὶ λήψη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἀγιάσεις αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἔσται ἀγία. Καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. Καὶ ἀγιάσεις τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα

(3, 1-8)

Ἐξῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ, ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάλτου καὶ ὄρα ὅτι ὁ βάλτος καίεται πυρὶ ὁ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωυσῆς· παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάλτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ βάλτου λέγων, Μωυσῆ, Μωυσῆ, ὁ δὲ εἶπε, τί ἐστί; Ὁ δὲ εἶπε, μὴ ἐγγίσῃς ὧδε. Λύσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου. Ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστί. Καὶ εἶπεν, ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· εὐλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν

αυτούς εις γην αγαθὴν καὶ πολλήν, εις γην ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

**Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα
(43, 27 καὶ 44, 14)**

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερᾶς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου. Κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἶδου πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιπὴν ἰδιόμελα Ἦχος α'

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα σήμερον, ὁ θαυμαστός Ἄνδρέας τεθέαται, ἐν τῷ περιβλέπτῳ ναῶ τῶν Βλαχερνῶν· ἡ γὰρ Παντάνασσα Δέσποινα, λαμπροφανῆς ἐπιστάσα, ὑπὲρ Ἀγγέλων δορυφορούντων προπεμπομένη, μέσον δὲ τοῦ Βαπτιστοῦ, καὶ Θεολόγου Ἰωάννου χειροκρατούμενη, ἔνδον τῶν ἀδύτων εἰσελθοῦσα καὶ τὸ ἐκεῖσε φρουρούμενον μαφόριον αὐτῆς ἀναπτύξασα, τὸ τῆς παρθενίας φρικτὸν τεκμήριον, μεθ' οὗ τὴν ἄχραντον κεφαλὴν αὐτῆς περιέσκεπεν, ἐν κόσμῳ περιοῦσα, καὶ τοῦτο ἐφαπλώσασα, τὸν πιστὸν λαὸν περιέσκεπεν· ὁ καὶ κατιδὼν ὁ ἱερός Ἐπιφάνιος, φόβῳ καὶ χαρᾷ συσχεθεὶς τὸν διδάσκαλον ἐπηρώτα· ὦ τοῦ θαύματος, τὴν χάριν αὐτῆς ἡ Βασίλισσα, διὰ τοῦ μαφορίου αὐτῆς τοῖς πιστοῖς διένειμεν, οὐτινος θαύματος τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν, σκέπασον καὶ ἡμᾶς ἐν τῇ Σκέπῃ σου Πανάχραντε, καὶ ῥύσαι κολάσεως τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'

Δεῦτε φιλεόρτων συστήματα, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ συνειδότι εὐστάθμῳ, τῇ Παρθένῳ τὸν ὕμνον προσοίσωμεν λέγοντες· σὺ ἡμῶν σκέπη καὶ βοήθεια Δέσποινα, καὶ τῇ σεπτῇ σου Σκέπῃ διασώζεις ἀεὶ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, σκέπασον οὖν ἡμᾶς, τοὺς σὲ παρακαλοῦντας, καὶ πυρὸς γεέννης ἐξάρπασον ἐν ὥρᾳ τῆς δίκης, ὡς πάντα ἰσχύουσα μετὰ Θεόν, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, Πανύμνητε, Θεοτόκε Παντάνασσα.

Ὁ αὐτὸς

Ἡ Σκέπη σου Θεοτόκε πανάχραντε πάντας πιστοὺς περισκέπουσα, διασώζει ἀπήμονας παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ φυλάττει ἀλωβήτους ἀπὸ πάσης νόσου καὶ θλίψεως, πᾶσαν ἀχλὺν τῶν δεινῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ἐν αὐτῇ προσπεφευγότες οἱ δοῦλοί σου, ἐκλυτρούμεθα κινδύνων καὶ κακώσεων· σὺ γὰρ ἡμῶν ὑπάρχεις Σκέπη, καταφυγὴ καὶ ἀντίληψις, σωτηρία τε καὶ βοήθεια, καὶ διὰ σοῦ σωτηρίας τυχεῖν ἐλπίζομεν Θεοτόκε, οἱ πρὸς σὲ πιστῶς καταφεύγοντες.

Ἦχος δ'

Ἄσμα ἁσμάτων, σὺ ὑπάρχεις Θεόνυμφε Δέσποινα νόων χαρμονῆ, καὶ βροτῶν παραμύθιον, πόλου τε καὶ γῆς Κυρία καὶ πρύτανις, ἀνάκτων πιστῶν δὲ διάδημα, εὐσεβοῦντος λαοῦ κέρας, γέφυρα πρὸς Ἐδέμ, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανοὺς ἀναφέρουσα· πόλις τοῦ Θεοῦ, καὶ θρόνος ἔμψυχος τοῦ Δεσπότη τῆς κτίσεως σκευὸς ζωῆς πανέντιμον, παράδεισος ἀκηράτου τρυφῆς, θυσιαστήριον πάγχρυσον, πνευματικοῦ πανευώδους θυμιάματος, λαμπὰς φωτοπάροχος, καὶ μάννα ἐπουράνιον, λαβὶς ἀνθρακοφόρος μυστικῆ, καὶ ῥόδον ἠδύπνοον τράπεζα τοῦ οὐρανοῦ Ἄρτου, καὶ φωτὸς ἀδύτου λαμπηδῶν, ῥοδοδάκτυλος αὐγὴ τοῦ νοητοῦ ἡλίου, καὶ Σκέπη ἀναψυχῆς σωτηρίας, σκέπουσα ἡμᾶς καὶ πρὸς τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ ὁδηγοῦσα καὶ σώζουσα

Ἦχος πλ α'

Θαύμα θαυμάτων πανθαύμαστον, καὶ τέρας φύσεως φρικτὸν καὶ ξενήκουστον, ὑπάρχεις Θεόνυμφε Δέσποινα, θυμηδία ποθεινὴ, ἢ πλημμυροῦσα χάρισι τὸν πιστὸν λαόν, ἀῦλου σου φωτὸς μαρμαρυγαῖς, ὡς οὐσα Μήτηρ τοῦ Φωτός, σκέπη τε ἀπόρων, ἡμᾶς περισκέπτουσα, δωρεῶν δὲ ἐνθέων ζωοπάροχος χάρις βράβευσον οὖν ἡμῖν σὴν χάριν, λιτανεύουσι σὴν δόξαν, καὶ τὸ σὸν κεχαριτωμένον ὄνομα, πανευλαβῶς γεραίρουσιν, ὡς τέμενος τιμαλφέστατον τοῦ Δεσπότης ὑπάρχουσα, σκηνώματά τε θεοχώρητον, Θεοῦ τοῦ ἀχωρήτου, καὶ λυχνία ἐπτάφωτος, ἢ τὸ τῷ λαμπάδιον Χριστὸν, κόσμῳ κυήσασα, Μαρία Μητροπάρθενε, τοῦ κόσμου μεσίτρια, καὶ ἡμῶν τῆς σῆς ποιμένης διάσωσα μὴ οὖν ἐλλείπῃς ἡμᾶς περισκέπτουσα, καὶ ὀξέως προφθάνουσα, ἐν συμφοραῖς καὶ κακώσεσι· σὲ γὰρ προστάτιν ἐν πᾶσιν ἀεὶ κεκτήμεθα, καὶ τῇ ἀμάχῳ σου Σκέπη περιφρουρούμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν... Ὁ αὐτὸς

Σήμερον ἢ Παντάνασσα πανύμνητος, καὶ Θεοτόκος Μαρία, τὴν θείαν καὶ ὀλόφωτον αὐτῆς ἀστραπόμορφον Σκέπην ὑφαπλώσασα, τοὺς πιστοὺς πάντας ἐν οἴκῳ ἀγίῳ αὐτῆς ἐσκέπασεν, οἶα νεφέλη τὸ πάλαι, ἐν τῇ Σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἢ τὸν Ἰσραὴλ ὀδηγοῦσα καὶ θάλπουσα οὕτω τὴν Βασιλῖδα τῶν πόλεων, σὺν τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι περισκέπτουσα, τὴν ἄπειρον αὐτῆς χάριν παρεμφαίνουσα διένειμεν, εἰς ἅπαντα εὐσεβῶν τὰ σκηνώματα, ἥς περ νῦν τὴν ἀνάμνησιν, οἱ πιστοὶ αὐτῆς οἰκέται ποιούμενοι, χρεωστικῶς πρὸς αὐτὴν μετὰ πόθου βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς Πανύμνητε Δέσποινα, ὑπὸ τὴν σὴν Σκέπη, τὴν σωστικὴν καὶ ἀγίαν, τοὺς πιστῶς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, προσόμοια, ἦχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Χαίροις Παρθενομήτηρ Ἀγνή, φαινοτάτη δροσοβόλος πυρφόρος τε, νεφέλη ἢ ὄμβροφόρος, τὸν θεῖον ὄμβρον Χριστὸν, ἐν τῷ κόσμῳ ὄντως ἢ ὄμβρῆσασα· καὶ κλίμαξ οὐράνιος, ἀπὸ γῆς ἀναφέρουσα, γέφυρα θεία, τοὺς πιστοὺς ἢ μετάγουσα, πρὸς Παράδεισον τῆς τρυφῆς θεία Τράπεζα· μάννα ὑπερουράνιον, ἡμᾶς διατρέφουσα, Σκέπη ἢ σκέπτουσα πάντας, τοὺς ἐπὶ σοὶ καταφεύγοντας, Θεοῦ χαίρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Θαύμα ξενοπρεπὲς κατιδῶν, ὁ ἱερώτατος Ἀνδρέας ἐξίστατο, σὺν ἅμα Ἐπιφανίῳ, μύστη αὐτοῦ τῷ σοφῷ, τὴν ἀγίαν Σκέπη τῆς Μητρὸς Θεοῦ, πιστοὺς περισκέπτουσαν, καὶ τὴν χάριν παρέχουσαν, πᾶσιν ἀφθόνως, ὡς νεφέλην τυγχάνουσα, ζωοπάροχον, τὰς ψυχὰς περιθάλπουσαν· ὅθεν καὶ ἐκπληττόμενοι, ἐβόων σὺν δάκρυσιν· Σκέπη σου σκέπε Παρθέने, τοὺς ἐπὶ σοὶ καταφεύγοντας, ὡς Μήτηρ Ὑψίστου, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ.

Σκέπη τῆς τοῦ Κυρίου Μητρὸς, ἀστραπηφόρε, τοὺς πιστοὺς περισκέπτουσα, καὶ νέφη τῆς ἀμαρτίας, ἀποσοβοῦσα τομῶς, σκέπε καὶ συντήρει τοὺς τιμῶντάς σε· ἐκ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, καὶ ἐναντίας κακουχίας ἀπήμονας, καὶ διάσωζε, κοσμικοῦ ἡμᾶς κλύδωνος· ὅπως τῇ δυναστείᾳ σου, σωζόμενοι ὕμνοις σε, ἀνευφημοῦμεν ἐκ πόθου, καὶ εὐχαρίστως γεραίρομεν, τὴν σὴν προστασίαν, καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπη, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... ἦχος πλ. α'

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἐόρτια, καὶ κροτήσωμεν χεῖρας σήμερον, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῆς ἀκηράτου Σκέπης, τῆς Παντανάσσης Θεοτόκου. Στρατιαὶ Ἀγγέλων

εὐφραίνεσθωσαν, καὶ τὴν ἀνωτέραν πάντων αὐλοῖς ὑμνωδίαις γεραιέτωσαν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος Ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήτωσαν τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν Φωτοφόρον Νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε Κιβωτὸν τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότητος θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον, τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πύλην, ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, τὴν σκέπουσιν ἡμᾶς ἀεὶ, καὶ σώζουσιν καθ' ἑκάστην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας, καὶ ῥῦσαι κολάσεως τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἄπολυτίκιον.

Ἦχος α' Του λίθου σφραγισθέντος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῆς Σκέπης σου τὴν χάριν, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ἦν ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου, ἐφήπλωσας τοῖς πᾶσι, τὸ θαῦμα ἐκπλήττει πάντα νοῦν, πῶς θεῖόν σου μαφόριον Σεμνή, ἐφηπλοῦτο πανταχόθεν τοῖς πιστοῖς, τῇ αἴγλῃ ἀστραπηφόρον, χάρις τῇ ἀντιλήψει σου Ἄγνη, χάρις τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, χάρις τῇ προμηθείᾳ σου, μόνη Πανάχραντε.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὴν ἀγίαν σου Σκέπην, ἀγνή Πανύμνητε, ἦν ἐν Βλαχέρναις κατεῖδον τοὺς πιστοὺς σκέπουσιν, ὁ Ἄνδρας ὁ σοφὸς καὶ Ἐπιφάνιος, ἀνευφημοῦμεν εὐλαβῶς, προσκυνοῦντες ἐν χαρᾷ, ὡς σκέπουσιν καὶ φρουροῦσαν καὶ ἀπήμονας συντηροῦσαν, τοὺς προσκαλοῦντας τὴν ἀρωγὴν αὐτῆς.

Καὶ γίνεται Ἄπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Κάθισμα ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὴν Σκέπην σου Ἄγνη, τὴν σεπτὴν προσκυνοῦμεν, τὴν πάντας τοὺς πιστοὺς, περισκέπουσιν ὄντως, συμφώνως γεραίροντες, σοῦ τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον· σὺ γὰρ πέφυκας, Σκέπη ἡμῶν καὶ προστάτις, καὶ βοήθεια, τῶν εὐλαβῶς ἐκτελούντων σῆς Σκέπης ἀνάμνησιν.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὴν θείαν Σκέπην σου, τὴν ἀστραπόμορφον, καὶ πανυπέρτιμον, Θεοχαρίτῳτε, οἱ εὐσεβεῖς πανευλαβῶς, τιμῶμεν καὶ προσκυνοῦμεν, καὶ κατασπαζόμεθα, ὡς ἡμᾶς περισκέπουσιν καὶ διαφυλάττουσαν, ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμεν, χαίρει ἢ πάντων προστασία.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῶν εὐσεβῶν καὶ μοναζόντων αἱ χορεῖαι, πρὸς τὴν σὴν Σκέπην νῦν προστρέχομεν Παρθένε, καὶ

ἐκ πόθου ἅπαντες, ταύτην προσκυνούντες, βοῶμεν μετ' εὐλαβείας Μήτηρ Θεοῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς καταδίκης τῆς φοβερᾶς, σκέπασον καὶ ἐξάρπασον, κολάσεως ὀδυνηρᾶς, ἵνα πόθῳ δοξάζωμεν, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Εἶπα ψάλλομεν τὸν πολυέλεον Λόγον ἀγαθὸν καὶ τὸ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς καὶ εὐθύς τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἁγίας Σκέπης.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἀλληλούια.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ.

᾿Ωδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

Σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν.

Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, πᾶς τις λέγει δόξαν.

Κυκλώσατε Σιών καὶ περιλάβετε αὐτήν.

Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Ὅρος Σιών τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιούσι.

Σκεπασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ ἐχθρῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα...

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὄμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κρίζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν...

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοὶ, εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ, ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Μετὰ τὸν πολυέλεον

Κάθισμα ἤχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Παρθένε Παντάνασσα, θείας σου Σκέπης πιστῶς, χαρᾷ τὴν ἀνάμνησιν ἐν Βλαχερνῶν σου ναῶ, λαμπρῶς ἐορτάζομεν, πάντες καὶ κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦμεν ἐν πίστει, πόθῳ τὴν σὴν εἰκόνα, ἀσπαζόμενοι πάντες, τὴν χάριν δαψιλῶς ἀπαρυόμενοι.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... ἤχος ὁ αὐτὸς

Ἐπεφάνης σήμερον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν τῇ Σκέπῃ ἄχραντε, τῇ φεραυγῇ σου, προσφυγόντας σκέπασον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων καὶ θλίψεων, ὅπως τιμῶμεν τὴν ἄμαχον Σκέπην σου.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῆί με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντές Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον ἤχος δ'

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν

Ἀναστᾶσα Μαριάμ...

Ὁ Ν' Ψαλμὸς

Δόξα...

Ταῖς τῆς Παναχράντου, πρεσβείαις ἐλεήμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἰδιόμελον ἦχος β'

Σήμερον ἡ πανύμνητος Δέσποινα, τὴν θεῖαν αὐτῆς Σκέπην ἐφαπλώσασα, τοὺς πιστοὺς πάντας ἐσκέπασεν, οἷα νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν Ἰσραὴλ περιθάλπουσα, τὴν χάριν αὐτῆς ὑπεμφαίνουσα, πρὸς αὐτὴν οὖν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, Μαριὰμ ἡλιόμορφε καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Εἶτα οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἁγίας Σκέπης ὁ πρῶτος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' καὶ ὁ δεῦτερος εἰς ζ'.

Ῥδὴ α' ἦχος δ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ μέλπω γηθόμενος, Σκέπην τὴν πάντιμον».

Τὴν πάνσεπτον Σκέπην σου, Θεοχαρίτῳτε Δέσποινα, οἱ δοῦλοί σου σήμερον πόθῳ γεραίρομεν, ἦν ὁ ὀσιος Ἀνδρέας ἐν Βλαχέρναις, κατεῖδε γηθόμενος, καὶ ἀγαλλόμεθα.

Εὐφρόσυνον σήμερον, ἡμέραν ἄγει ἡ σύμπασα, κτίσις ἐορτάζουσα τὴν θεῖαν Σκέπην σου, Μητροπάρθενε, ἡμεῖς δὲ κατὰ χρέος, τιμῶμεν ὡς σκέπουσας, ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, δόξη τῆς Σκέπης σου Δέσποινα ἐπαγαλλιώμενα πανηγυρίζουσιν, οἷα σκέπουσας, πάντας καὶ συντηροῦσας, ἐκ πάσης κακώσεως, καὶ περιστάσεως.

Ἀὔλων ταγμάτων σε, ὑπερανέχουσας Δέσποινα, ἀσυγκρίτως ἔγνωμεν, καὶ οὐρανῶν ἀληθῶς, πλατυτέραν σε σκέπουσας τῇ σῇ Σκέπῃ, πιστῶν ἅπαν πλήρωμα, καὶ διασώζουσας.

Ἄτερος Κανὼν οὐ ἡ ἀκροστιχίς

Ἦμνῳ Σκέπης σου τὴν χάριν Παναγία, Ὁ Ἰάκωβος

Ῥδὴ α' ἦχος α'

Ῥδὴν ἐπινίκιον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἦμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν θεῖαν Σκέπην, τῆς μόνης θεόπαιδος, ἦν περ ἐθεάσατο, Ἀνδρέας ὁ Ἱερός, ἐν τῷ ναῷ τῶν Βλαχερνῶν, τοὺς πιστοὺς σκέπουσας.

Μαρία πανάχραντε σοῦ θεῖαν Σκέπην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς σκέπουσας τοὺς πιστοὺς, καὶ διασώζουσας ἡμᾶς ἐκ περιστάσεων.

Νομὴν τὴν φερέσβιον, πᾶσι παρέχει, ἡ Σκέπη σου Δέσποινα, ἡ πανυπερθαύμαστος, στήλη φωτίζουσα φῶς, τὸν νέον σκέπουσα λαόν· διὸ σε μέλπομεν.

Ὡς μόνην Μητέρα σε γεγεννημένην, υἱὸν Θεοῦ τέξασαν, εὐφημοῦντες μέλπομεν, τῶν χαρισμάτων πηγῆν· σκέπεις γὰρ πάντας τοὺς πιστοὺς, τῇ θεῇ Σκέπῃ σου.

Σκηνηῖ νῦν προσέλθετε, τῆς θείας Σκέπης, καὶ χάριν ἀρύσασθε, οἱ κακοῖς τρυχόμενοι· βραβεύει γὰρ ἀληθῶς, ἡ θεία Σκέπη τῆς Ἀγνῆς, ρεῖθρα ἰάσεων.

Καταβασία

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ῥδὴ γ' Ὁ Εἰρμός [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ Σκέπη τῇ ἀγίᾳ σου, τοὺς σὲ γεραίροντας σκέπασον».

Ὁ πρὶν Ἰσραὴλ πυρὸς τῷ στύλῳ νεφέλην σκεπόμενος πρὸς γῆν, ἐπαγγελίας ὤχετο. Σκέπη δὲ τῇ πανσέπτῳ σου, πιστοὶ περισκεπόμενοι, πρὸς οὐρανοὺς μεταβαίνομεν.

Νεφέλη ἢ πάλαι προετύπου, τὴν θείαν σου Σκέπην ἀληθῶς σὴ παναλκεῖ δυνάμει γάρ, Θεοκυῆτορ Ἄχραντε, σκέπεις ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἀλάστορος.

Τὸ σκότος τῆς πάλαι ἀθεΐας, διέλυσας Δέσποινα Ἀγνή, τὸ φῶς ἀποκυήσασα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον, νῦν δὲ τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, σκέπεις ἡμᾶς τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Ὁ εἷς τῆς Τριάδος κόσμου ὤφθη, ἐκ σοῦ Θεοτόκε σαρκωθείς, καὶ ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον, σὺ δὲ τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, σκέπεις ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, καὶ διασώζεις κολάσεως.

Ἄλλος

Λίθον ὄν ἀπεδοκίμασαν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Κλίμακά σε ἐθεάσατο Ἰακώβ, Παρθένε, δι' ἧς καὶ κατέβη ὁ Σκέπην ἀγίαν πιστοὶ νῦν γινώσκομεν, Θεὸς τῶν ὄλων, καὶ ὡς περισκέπτουσαν ἡμᾶς, ἐκ τῶν δεινῶν μόνη πανύμνητε.

Εὗρε λογικὸν σε σκῆνωμα, ὁ λόγος Παρθένε, καὶ σκηνην ἀγίαν, καὶ καθαρὰν εὐρών σε, ὅλος ἐν σοὶ οἰκήσας, πιστοῖς σε ἀνέδειξεν, ἀκοίμητον πρέσβυν καὶ φρουρόν, Σκέπη σου τῇ θείᾳ φυλάττουσαν.

Πέλεις παρθενίας καύχημα, ὦ Παρθενομῆτορ, Σκέπη σου τῇ θείᾳ, τοὺς πιστοὺς φρουροῦσα· σὺ γὰρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, Ἀγνή, ἐδειχθης ἀληθῶς, σώζουσα πάντας τῇ Σκέπῃ σου.

Ἦστραψεν ἡ θεία Σκέπη σου, αὐγὸς θαυμασίων ἐν ναῷ ἀγίῳ τῶν Βλαχερνῶν Παρθένε, πάντας πιστοὺς ἐκεῖσε σκεπάσασα ἔπλησε, τῆς χάριτος ὡς ἀληθῶς ὡς ὁ Ἀνδρέας ἐθεάσατο.

Σήμερον πιστῶν ὀμήγουρις, ἐορτάζει πόθῳ, Σκέπης σου τῆς θείας, μνειάν Θεοτόκε, ἦν ὁ Ἀνδρέας κατεῖδεν ἐν οἴκῳ σου, τῶν Βλαχερνῶν πιστοὺς φρουροῦσαν, νῦν δὲ ἡμᾶς ὡς περισκέπτουσαν.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Κάθισμα ἠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὡς νεφέλη καὶ σκέπη στύλος πυρὸς, ἠλιόμορφον ἄρμα τε τοῦ Δαβὶδ κλίνη Σολομῶντος, Ἡσαΐου ὁ

τόμος τε, σκηνή τοῦ Μωυσέως, καὶ τοῖχος ἀδάμαντος, σὺ τοῦ Ἀμῶς ὑπάρχουσα, λυχνία χρυσήλατος ἢ τοῦ Ζαχαρίου, Δανιήλ τε τὸ ὄρος, πυξίον κροκόλευκον, Ἀββακούμ καὶ τὸ ἔξοχον, Προφητῶν περιήχημα, σκέπασον οὖν πάντας ἡμᾶς, τοὺς τιμῶντας, θεῖόν σου μαφόριον, καὶ λύτρωσαι παντὸς κακοῦ, οἷα πάντα ἰσχύουσα.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Ῥδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ Παρθένῳ, καὶ διέσωσε, τοὺς τὴν Σκέπην νῦν, αὐτῆς τὴν θεῖαν δοξάζοντας».

Ἐπιφάνηθι Παρθένε, καὶ τῇ Σκέπῃ σου σκέπασον, τοὺς πιστῶς τιμῶντας, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα· καὶ μὴ σὴν ποιήσῃς ἐκδῶς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ σκέπασον, πάντας ἡμᾶς τῇ σῇ χάριτι.

Ἄνοιξον τὴν θύραν πᾶσι, τοῦ ἐλέους Δέσποινα, καὶ σοῦ θεῖα Σκέπῃ, σκέπασον ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, καὶ ἐκ παντοίων κινδύνων διαφύλαττε, τοὺς τελούντας νῦν, Σκέπης τῆς σῆς τὴν ἀνάμνησιν.

Σκέπην σε πάντες Παρθένε, οἱ πιστοὶ ἐπιστάμεθα, σκέπασον οὖν πάντας τοὺς προσκαλουμένους ἐκ πίστεως, σοῦ τὸ πανάγιον ὄνομα καὶ λύτρωσαι πάσης θλίψεως, ἐκ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος.

Ὁ ἐν κόλποις τοῖς πατρώοις, ἀχωρίστως καθήμενος, σοῦ ἐν ταῖς ἀγκάλαις, κάθηται Παρθένε ὡς νήπιος, καὶ περισκέπτεις σὴν ποιήσῃς θεῖα Σκέπῃ σου, ἐκ κακώσεων, ἐπιδρομῆς τε ἀλώβητον.

Ἄλλος

Ἐν πνεύματι προβλέπων [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σὲ πάντες κεκτήμεθα Πανάχραντε Ἄγνη, φυλάττουσαν ὄρους σου, καὶ σκέπην καὶ φρουρόν, καὶ ὁδηγὸν σωτηρίας Ἄγνη καὶ τεῖχος· διὸ πρὸς φῶς ὁδήγησον τοὺς σοὶ βοῶντας δόξα σοὶ Ἄγνη Θεοδόξαστε.

Μέγας ἐν Προφήταις προέφησε Δαβίδ, δόξα πᾶσα ἔσωθεν ἐν σοί, τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως καὶ μόνου δυνάστου· αὐτὸς γὰρ σὲ ἔδειξε πάντων ὑπερτέραν, καὶ ἁγιωτέραν τῆς κτίσεως.

Ἕμνουμέν σου τὴν Σκέπην Πανάχραντε σεμνή, τὴν σκέπουσιν πάντοτε ἡμᾶς ἐκ τῶν δεινῶν· δικαιοσύνης γὰρ ἦλιον ὡς τεκούσα, καταφωτίζεις πάντας βοᾶν σοὶ πόθῳ, δόξα σοὶ Ἄγνη Θεοδόξαστε.

Τὴν Σκέπην σου τὴν θεῖαν, τιμῶμεν εὐλαβῶς· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας ὑμνήσαι τὰ αὐτῆς τεράστια ξένα, καὶ τὴν πληθὺν χαρισμάτων, ὧν καθ' ἐκάστην νέμει τοῖς πᾶσι, δεῦτε πνευματικῶς κατατρυφήσωμεν.

Καταβασία

Τὴν ἀνεξιχνίαστον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ῥδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρογάμη Παρθένε, ἐν Βλαχερνῶν σου τῷ

πανιέρω ναῶ, ἐφήπλωσας Σκέπην σου σεπτὴν, καὶ πιστοὺς ἐσκέπασας, σωτηρίαν βραβεύουσα».

Ἐξέστησαν Ἄγγελοι, ὅτε Παρθένε ἤπλωσας, θείου μαφορίου σου τὴν Σκέπην, ἐν Βλαχερνῶν σου τῷ πανιέρω ναῶ, ὡς εἶδεν Ἄνδρέας ὁ κλεινός, καὶ πιστοὺς ἐσκέπασας, τὴν σὴν χάριν βραβεύουσα.

Ὡς Σκέπη ὑπάρχουσα, Παρθένε ἡμᾶς σκέπασον, τοὺς ὑμνολογοῦντας σοῦ τὴν Σκέπην, καὶ προσκυνοῦντας σοῦ τὸ μαφόριον, καὶ θεῖαν εἰκόνα τὴν σεπτὴν, κατασπαζομένους σου, καὶ κινδύνων διάσωζε.

Ὁ θεῖος θεράπων σου, Ἄνδρέας ὡς ἐώρακε, Σκέπην σου τὴν θεῖαν ἐν ναῶ σου, τῷ πανιέρω Ἐπιφανίῳ δηλοῖ, σοῦ τὴν παρουσίαν τὴν φρικτὴν, καὶ θεῖαν ἐπίσκεψιν, ὅτι σκέπεις τὴν ποιμήνην σου.

Σκέπη καὶ ἀντίληψις, ἡμῶν ὑπάρχεις Ἄχραντε, φρουρός καὶ ταχεῖα προστασία, ἀπὸ κινδύνων καὶ ἐξ ἐφόδου ἐθνῶν, ἡμᾶς περισκέπτουσα ἀεὶ· ὅθεν μεγαλύνομεν, τὴν πολλὴν σου προμήθειαν.

Σκηνὴ ἐπουράνιος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, σκέπεις καὶ φυλάτεις τὴν σὴν ποιμήνην, ἀπὸ παντοίων δεινῶν καὶ θλίψεων, σεισμοῦ καταπτώσεως λοιμοῦ, μαχαίρας πολέμου τε, σοῦ τῆ Σκέπη σκεπάζουσα.

Ἄλλος

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἡ Σκέπη καὶ ἀντίληψις ἡμῶν σὺ εἶ Ἄγνη· διὸ ἡμᾶς σκέπασον ἐκ περιστάσεων· σὺ γὰρ ἡμῶν ὑπάρχεις βοήθεια, ὦ γλυκυτάτη Κόρη, σῶζουσα τὴν σὴν ποιμήνην.

Νοός μου τὴν κατήφειαν ἐκδίωξον Ἄγνη, ἀπόπλυνον τὸν ρύπον τὸν ἐκ τῆς ἀμαρτίας· σὺ γὰρ λουτήρ καὶ σκέπη σωτηρίας, ὦ γλυκυτάτη Κόρη, σῶσόν με τὸν σὸν δούλον.

Χαράκωμα καὶ τείχος καὶ Σκέπην οἱ πιστοί, πάντες Παρθένε ἔχομεν· ὅθεν τὰ μεγαλεῖα μεγαλύνομέν σου, χαίρε Μήτηρ Κυρίου, χαίρε δεδοξασμένη.

Ἀνύμφευτον Πανάχραντον, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πάντες πιστοὶ σε πόθῳ δοξάζομεν· τὸν Ὑψιμέδοντα γὰρ τέτοκας, τὸν δόντα σωτηρίαν, πᾶσι τοῖς σὲ τιμῶσι.

Καταβασία

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ῥδὴ ς' Ὁ Εἰρμός [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς θείας Σκέπης αὐτῆς, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Τὴν θεῖαν Σκέπην ἐφάπλωσον, Πανύμνητε τῆς σῆς ἀντιλήψεως, καὶ τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς τὴν γύμνωσιν σκέπασον, ὅπως ἀεὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖά σου.

Πᾶσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται, τῆ μνήμη τῆς σεπτῆς πανηγύρεως, τῆς θείας Σκέπης σου· σκέπεις καὶ γὰρ τοὺς οἰκέτας σου, καὶ διασώζεις Πάναγνε ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἀγγέλων τάξεις Πανάχραντε, βροτῶν τε τὰ συστήματα μέλπουσι, τὴν θείαν Σκέπην σου· σκέπεις γὰρ πάντας Πανάχραντε, τοὺς τὴν σεπτὴν σου Σκέπην, πόθῳ γεραίροντας.

Λαὸν καὶ ποιμνὴν σου Δέσποινα, διάσωσον δεινῶς κινδυνεύοντας ἐκ παραπτώσεων, καὶ Σκέπη σου τῆ θεία νῦν σκέπασον, ὡς πάντα δυναμένη Μητρόθεε.

Ἄλλος

Τὸν Προφήτην Ἰωνάν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ῥητορεύει ἐμφανῶς, ὁ Ἄνδρας ὁ σαλός, καὶ κηρύττει τῆς Ἀγνῆς, μεγαλεῖα τὰ φρικτά, ἐξαισία, τῆς θείας Σκέπης χάριν τὴν ἄφθονον.

Ἴδου τέθεικεν ἡμῖν, ὁ Δεσπότης τοῦ παντός, θείαν Σκέπην τῆς Ἀγνῆς, τράπεζαν ὡς μουσικὴν, ἐκτρέφουσιν, τῷ θείῳ Ἄρτῳ, τοὺς προσιόντας πιστῶς.

Νίκην ἔσχηκας σεμνὴ κατ' ἐχθρῶν φθοροποιῶν, ὡς τοῦ μόνου Ποιητοῦ, Μήτηρ σκέπουσα ἡμᾶς, τῆ Σκέπη σου, τῆ ἀκηράτῳ, δεινῶν ἐξαίρουσα.

Ἐορτάσωμεν πιστοί, ἐορτὴν καινοπρεπῆ, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς, θείας Σκέπης τῆς σεπτῆς, ἣν ἤπλωσε, σκέπουσα πάντας, τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν.

Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, Τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀμέριστε Τριάς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Ἄσμασι μελωδικοῖς, ἀνυμνοῦμέν σε λαμπρῶς, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, σκέπουσιν πάντας ἡμᾶς, τῆ Σκέπη σου τῆ θεία, μονη καταφυγὴ τῶν πιστῶν.

Καταβασία

Τὴν θείαν ταύτην ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κοντάκιον ᾠχος πλ. δ'

Τῆ ὑπερμάχῳ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῆ Θεοτόκῳ οἱ Πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, καὶ τὸ μαφόριον αὐτῆς κατασπασώμεθα, ἀναμέλποντες ἐφύμνια κατὰ χρέος. Σκέπη πέλει γὰρ, πιστοὺς σκέπουσα ἅπαντας, καὶ φρουροῦσα ἐκ παντοίων περιστάσεων, τοὺς κραυγάζοντας, χαίρε Σκέπη ὀλόφωτε.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελοι οὐρανόθεν, καὶ βροτῶν πλήθη γῆθεν, συμφώνως ἀνυμνήσωμεν πόθῳ, τὴν ὑπέρφωτον Σκέπην Μητρὸς Θεοῦ, ἣν Ἄνδρας ὁ κλεινὸς κατείδε, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐφύμνια προσεῖπωμεν ἀναβοῶντες,

Χαίρε ἡ Σκέπη Μητρὸς Κυρίου,

Χαίρε μαφόριον τῆς Πανάγνου.

Χαίρε ἡ πάντας τοὺς πιστοὺς περισκέπουσα,

Χαίρε ἐναντίους ἐχθροὺς καταθραύουσα.

Χαίρε ὅτι τοὺς σοὺς πρόσφυγας περισκέπεις φεραυγῶς·

Χαίρε ὅτι τοὺς καλοῦντάς σε, διασώζεις ἐναργῶς.
Χαίρε στυλε ὄντως πύρινε, ὀδηγοῦσα τοὺς πιστοὺς,
Χαίρε κλίμαξ ἐπανάγουσα ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανοῦς.
Χαίρε Σκέπη Πανάγνου, εὐσεβῶν σωτηρία,
Χαίρε Μήτηρ Κυρίου, μοναστῶν προστασία.
Χαίρε δι' ἧς ἡ χάρις ἐπέλαμψε,
Χαίρε ὑφ' ἧς ἡ λύπη κατέπαυσε.
Χαίρε Σκέπη ὀλόφωτε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἥτοι τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς Μαφορίου τοῦ ἐν τῇ σορῶ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Βλαχερνῶν, ὅτε ὁ ὄσιος Ἀνδρέας, ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, κατειῶδε ἐφηπλωμένην αὐτὴν ἄνωθεν, καὶ πάντας εὐσεβεῖς περισκέπουσιν.

Στίχοι

Σκέπη σου Ἄγνη, πιστοὺς ἅπαντας σκέπεις·
Σκέπη πέλεις γάρ, καὶ κόσμου σωτηρία·
Ἐνὶ πρώτῃ μαφόριον Ἄγνης ὑμνηπόλους σκέπασε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Στίχοι

Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,
Ἄνανιαν βάλλουσι δυσσεβεῖς λίθοις.
Λεύσθη Ἀνανίας Ὀκτωβρίου ἡματι πρώτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ, τοῦ Ποιητοῦ τῶν Κοντακίων.

Στίχοι

Καὶ πρὶν μὲν ὕμνει Ῥωμανὸς Θεὸν Λόγον,
Ὑμνεῖ δὲ καὶ νῦν, ἀλλὰ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μιχαὴλ ἐκ τῆς Μονῆς Ζώβης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ λς' Ἁγίων Μοναχῶν τῶν μαρτυρησάντων ἐν τῇ ἐνορίᾳ Σεβαστουπόλεως.

Στίχοι

Τμηθεῖς Μιχαὴλ σὺν μαθηταῖς τρισδέκα,
Χορῶ συνήφθη τῶν Μοναστομαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐξ Ὁσιομαρτύρων ξίφει τελειωθέντων.

Ταῖς τῆς Ἀχράντου Μητρὸς σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἐξ ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ».

Ἡ πληθὺς πιστῶν συνέλθετε ἀθροίσθητε, ὕμνον προσάγοντες, τῇ τοῦ Κυρίου Μητρί, τὴν Σκέπην

γεραίροντες τοῦ μαφορίου αὐτῆς, ἀνακράζοντες, Σκέπη ἡμῶν καὶ καύχημα, σὺ ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Ὡς ὑπέρλαμπρον ἀνάκτορον ὑπάρξασα, τοῦ πάντων, Ἄνακτος, Ἄνασσα Μήτηρ Θεοῦ, τῆ Σκέπη τῆ θεία σου, σκέπεις πιστῶν τὴν πληθύν· διὸ κράζομεν Σκέπη ἡμῶν καὶ καύχημα, σὺ ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Στάμνος πάγχρυσος, τὸ μάννα ἔνδον φέρουσα, τὸ ἐπουράνιον, παρεκτικὸν τῆς ζωῆς, ἡ σὴ σορὸς ἀληθῶς, σοῦ τὸ μαφόριον, ἀναδείκνυται, μεθ' οὗ σκέπεις τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

Αἰδίου φωτὸς τέμενος ὑπάρχουσα, Τριάδος οἴκημα, τῆς ὑπερθέου φαιδρὸν, τῆ Σκέπη σου Δέσποινα, σκέπεις τοὺς δούλους σου, τοὺς κραυγάζοντας· Σκέπη ἡμῶν καὶ καύχημα, σὺ ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Ἄλλος

Ἡ κάμιнос Σωτήρ ἐδροσίζετο [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Παρθένε σοῦ ἡ Σκέπη παράδοξος, σκεπάζουσα πιστοὺς τῆ σὴ χάριτι· ὄθεν καὶ θαυμάτων, ὠκεανὸν ὀρώμεν.

Ἄγνην περιστεράν τὴν ἀμόλυντον, τὴν σκέπουσαν ἡμᾶς θεία χάριτι, ὑμνήσωμεν ἀξίως, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα.

Νικήσαντες τὰ πάθη τοῦ σώματος, αὐξήσωμεν ψυχῆς τὰ χαρίσματα· ἡ Σκέπη γὰρ ἐπέστη, ἡ σκέπουσα τοὺς πάντας.

Ἀφράστως ἐν γαστρὶ σου ὁ Κύριος, οἰκήσας Θεοτόκε, σὲ ἔδειξε, παστάδα καὶ νεφέλην Σκέπην τε πιστοὺς σκέπουσαν πάντας

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἄνδρας ὁ σὸς πιστὸς θεράπων, ἐκ Πνεύματος θείου συγκινούμενος, ἐν ναῶ σου Δέσποινα, Βλαχερνῶν ἑώρακε, σὲ τὴν ἄγνην ἐκ βήματος ἐξερχομένην φρικτῶς, καὶ σκέπουσαν τῆ Σκέπη σου πάντας, πιστοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέγιστον εἰς ὕψος ὑπερήρθη, ἡ Σκέπη ἡ σὴ Θεοχαρίτῳ, σκέπουσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ὑμνολογοῦντάς σε· ὄθεν βοῶμεν, σκέπασον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε Κόρη, καὶ δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλης τῆς σεπτῆς καὶ τρισηλίου, λαμπρότατον σκῆνωμα ὑπάρχουσα, σκέπασον τοὺς δούλους

σου, αἴγλη θείας Σκέπης σου, τὴν φωταυγίαν πέμπουσα τῆς σῆς ἐλλάμπειως, καὶ σκέπουσα τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, καὶ δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκέπη καὶ ἀντίληψις καὶ σθένος, ὑπάρχεις Παρθενομήτορ καὶ προσφύγιον, τῶν προσκαλουμένων σε, σκέπουσα καὶ σώζουσα, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας· διὸ σε εὐχαρίστως ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος

Ὅν φρίπτουσιν Ἄγγελοι [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Γαστήρ τῆς προμήτορος, ἀπέτεκε φθοράν, γαστήρ Θεομήτορος ἐξήνθησε ζωὴν, ἀνάνδρως τεκοῦσα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, διὸ τῆς Παρθένου, τὴν Σκέπην προσκυνοῦμεν.

Ἴδου ἡ Παντάνασσα ἐφήπλωσεν ἡμῖν, τὴν Σκέπην τὴν πάντιμον αὐτῆς καὶ ἱεράν· προσέλθετε πάντες ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, καὶ λάβετε, χάριν, δωρεῶν ἀκενῶτων.

Ἄγνην τὴν Πανάχραντον, αἰνέσωμεν λαμπρῶς, πλάκα τὴν θεόγραφον καὶ Σκέπην τῶν πιστῶν, τὴν σκέπουσαν πάντων εὐσεβῶν τὴν πληθύν, καὶ ρύουσαν πάσης κακονοίας δολίου.

Ὅλκας ἀγλαόμορφος ἐπέφανασι ἡμῖν, δι' ἧς ἡ μετάβασις ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, πιστοῖς ἐγεγόνει ὡς τεκοῦσα Θεόν, καὶ σκέπουσα πάντας τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Ἰλέωσον Ἄχραντε τὸν πάντων Ποιητὴν, Υἱὸν σου καὶ Κύριον, Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, ὃν ἔθρεψας Βρέφος ἐν ἀγκάλαις ταῖς σαῖς, οἰκτεῖραι καὶ σώσαι τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Καταβασία

Παιῖδας εὐαγεῖς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ῥδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀῦλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω, χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτοκε Ἄγνη Ἄειπάρθενε».

Μεγαλυνάρια

Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ἐν ὕμνοις μεγαλύνουσιν, ὅτι πιστῶν τὰς χορείας, ἀπανταχοῦ περισκέπει.

Ἄπας γηγενῆς, ἀγάλλου τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, πιστῶν ἀπάντων λαμπρὰ ὁμήγυρις, τὴν ἱεράν πανήγυριν Σκέπης Μητρὸς τοῦ Θεοῦ, τῆς σκεπούσης, πάντας τοὺς θεόφρονας, καὶ φρουρούσης ἐκ πάσης κακώσεως.

Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ὀρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς περισκέπει καὶ σώζει τοὺς ἐπ' αὐτῇ πεποιθότας.

Σκέπην τὴν σεπτὴν, τιμῶμέν σου Δέσποινα τὴν ἡλιόμορφον, χαίρει πρὸς σε λέγοντες, τὸ τοῦ Ὑψίστου θεῖον Παλάτιον, χαίρει νεφέλη ἔμψυχε τὸν νοητὸν Ἰσραὴλ, ὁδηγοῦσα, πρὸς θείαν κατάπαυσιν, οὐρανῶν βασιλείας Πανύμνητε.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν σεπτὴν σου Σκέπην τιμῶμεν Δέσποινα· πάντας γὰρ σκέπεις ἐν ταύτῃ τοὺς σὲ πιστῶς ἀνυμνοῦντας.

Σκέπη κραταία, ὑπάρχεις Παντάνασσα, σκέπουσα ἅπαντας τοὺς προσκαλουμένους σου, τὴν ἀπροσμάχητον χάριν πάντοτε, δικαιοσύνης ἥλιον καὶ γὰρ ἐκύησας, τὸν τῆς πλάνης, νέφη διαλύσαντα, καὶ τὸ φῶς ἀληθείας αὐγάσαντα.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παναγνῆς, τὴν Σκέπην μεγαλύνομεν· σκέπει γὰρ αὕτη καὶ σώζει, πάντας τοὺς ταύτην τιμῶντας.

Ὑψος οὐρανοῦ, καὶ βάθος γῆς ἄπειρον τίς ἐρμηνεύσειεν; Σκέπης δὲ σου Παναγνε, εὖρος καὶ μῆκος τίς ἂν μετρήσειεν· τῶν οὐρανῶν γὰρ ὑπερθεν αὕτη διοικνεῖται, καὶ τοὺς πάντας, σκέπει διασώζουσα, ἐκ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου σὴ χάριτι.

Ἄχραντε Παρθένε Θεοκυήτορ, τὴν ποιμνὴν σου περισώζε, σκέπουσα ταύτην σὴ Σκέπη, καὶ προνοοῦσα ἐν πᾶσι.

Ὅλης ἐκ ψυχῆς, συνδράμωμεν σήμερον, πάντες φιλόχριστοι, τῇ πανδήμῳ ἑορτῇ, τῆς θείας Σκέπης τῆς Θεομήτορος, ὡς δι' αὐτῆς σκεπτόμενοι καὶ συντηρούμενοι, ἀνυμνοῦντες, ταύτης τὴν ἀντίληψιν, καὶ γεραίροντες χάριν τὴν ἄφθονον.

Ἄλλος

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Ἀγνῆς Παρθένου, Σκέπην τὴν χαριτόπνουν.

Ἀγαλιώμεθα πάντες, οἱ μετὰ πόθου τιμῶντες, Σκέπην τὴν θείαν τῆς Ἀγνῆς, Θεοτόκου Μαρίας, τὴν περισκέπουσιν ἡμᾶς, ἐκ πάσης κακώσεως καὶ ἔλκουσαν, εἰς ὁδὸν σωτηρίας, τοὺς εἰς βάθη, ὀλισθαίνοντας κακῶν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς εὐλογημένης, Παρθένου θείαν Σκέπην.

Καλῶς προέφησε πάλαι, πόλιν Θεοῦ ὁ Προφήτης, ἐφ' ἣν ἐσκήνωσε Θεός, ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, καὶ ἀνεπλάσατο ἡμᾶς, ἐκ σοῦ Παναμώμητε καὶ ἔσωσε· διὸ Σκέπην σου θείαν προσκυνοῦμεν, καταφεύγοντες ἐν σοί.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Μητρανάνδρου Κόρης, ἡλιόμορφον Σκέπην.

Ὡραῖος Παναγνε πέλει, καὶ ὑπερπρόθητος πᾶσιν, ὁ ἀγεώργητος καρπὸς ὃν ἐβλάστησας Κόρη· ἐπαγγελίας γὰρ ἡ γῆ, καὶ τὸ κλῆμα τῆς ζωῆς ὄντως πέφυκας, ἡ τεκοῦσα τὸν βότρυν σωτηρίας, τὸν γλυκαίνοντα ἡμᾶς.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου Σκέπην τῆς ὑπεράγνου, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Βίβλῳ γραφῆναι δυσώπει, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοὺς ἀνυμνοῦντας εὐλαβῶς, τὴν ἁγίαν σου Σκέπην, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, χαρακτηῖρα σῆς μορφῆς παντευλόγητε, ὡς διάδημα

κάλλους σωτηρίας, μόνη πέλουσα Ἄγνη.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τῆς ὑπεράρχου Τριάδος Ἄγνην Νύμφην

Ὅν ἐσωμάτωσας Κόρη, Παρθενομήτηρ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐλαβῶς, προστρεχόντων τῇ Σκέπῃ τῇ ἱερᾷ σου καὶ σεπτῇ, βραβευούσῃ τοῖς πᾶσι, μαρμαρυγὰς χαρισμάτων παντοίων, μὴ διαλείπτῃς ἱκετεύουσα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν Ἄγνην Παρθένον, καὶ μόνην Θεοτόκον.

Σὲ οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ Σεραφὶμ ἀνωτέραν, καὶ πάσης κτίσεως Ἄγνη, ὑπερτέραν ὁ πάντων, ἀνέδειξέ σε Ποιητὴς· διὰ σοῦ γὰρ ἡμᾶς ἀνεκτῆσατο, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· διὸ σὲ ἀνυμνοῦμεν, ὡς Βασίλισσαν ἡμῶν

Καταβασία

Ἄπας γηγενῆς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἡ θεία Σκέπη σου Κόρη, ἐπισκιάζει τοὺς πιστοὺς ἡμᾶς δὲ τοὺς μονοτρόπους, σκέπτει διέπτει καὶ φρουρεῖ, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ἀπήμονας Θεοτόκε.

Ἔτερον ὅμιον

Τῇ κραταιᾷ σου Σκέπῃ, καὶ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, ἡμᾶς Ἄγνη τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα πάντες, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰσθῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια.

Ἦχος α' τῶν οὐρανίων Ταγμάτων [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σκέπη τοῦ κόσμου ὑπάρχεις, καὶ προστασία ἡμῶν, σκέπουσα καὶ φρουροῦσα, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, πόθῳ ἐκτελοῦντας τὴν ἱεράν, τῆς σῆς Σκέπης ἀνάμνησιν, τὴν σεπτὴν σου εἰκόνα πανευλαβῶς, προσκυνοῦντας χάριν βρύουσαν.

Ὡς θαυμαστὸν καὶ παράδοξον θαῦμα ἔβλεψεν, ὁ θαυμαστὸς Ἄνδρέας, ἐν ναῶ σου ἀγίῳ, τὴν Σκέπην σου Παρθένε τὴν θαυμαστήν, τοὺς πιστοὺς περισκέπουσαν, καὶ ἐκπλαγεῖς προσεκάλει τὸν ἱερόν, Ἐπιφάνιον θεάσασθαι.

Δεῦτε ἀρύσασθε χάριν πάντες φιλόχριστοι, ἐκ τῆς ἀχράντου Σκέπης, τοῦ σεπτοῦ μαφορίου· καὶ γὰρ ἀφθόνως βρῦει ῥῶσιν ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος ἴασιν, σκέπουσα πάντας τοὺς πίστει εἰλικρινεῖ, αἰτουμένους τὴν ἀντίληψιν.

Ἀφθόνως πᾶσι παρέχει χάριν ἀέναον, ἢ πάντιμός σου Σκέπη, ἱεροῦ μαφορίου, ὃ ἔδωκας τῇ ποιμνῇ σου θησαυρόν, καὶ πηγὴν τῶν ἰάσεων· σὲ γὰρ μεσίτιν καὶ σκέπην καὶ ἰλασμόν, ἀκαταίσχυντον κεκτήμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... ἦχος πλ. α'

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ Σκέπη σου Πανάχραντε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις, πᾶς δὲ πιστὸς σώζεται ὁ ταύτην προσκαλούμενος· διὸ καὶ ἡμεῖς τῇ ἀστραπομόρφῳ αὐτῆς αἴγλη προστρέχοντες ταῖς τοῦ Πνεύματος ῥανίσι καθωραϊζόμενοι, καὶ μυριπνόου χάριτος ὁσφρανθέντες, πνευματικῶς εὐφραϊνόμεθα, τὰς ἀκτινοβόλους ἀστραπάς τῶν θαυμάτων

ἀπαρυόμενοι, ἀνεξάντλητος καὶ γὰρ ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς πέλει, καὶ ἀένας ἡ προχοὴ τῶν ἰαμάτων βραβεύεται, καὶ δεόμεθα ἐκτενώς, σκέπασον ἡμᾶς Πανεύσπλαγχνε, ἐν ᾧρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ λύτρωσαι τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τῶν αἰωνίων βασάνων· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί. Ψάλλομεν τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ πρώτου κανόνος καὶ τὴν ζ' τοῦ δευτέρου κανόνος.

Ἀπόστολος Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς

**Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας...
(Ζῆτει τῇ κα' Νοεμβρίου)**

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά...
(Ζῆτει τῇ η' Σεπτεμβρίου)**

Κοινωνικὸν

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι

Μεγαλυνάρια

Σκέπη χαριτόβρυτε τῆς Ἀγνῆς, μαφόριον θεῖον, τῶν χαρίτων ὁ θησαυρός, σκέπε τοὺς σοὺς δούλους, πιστῶς σε προσκυνοῦντας, καὶ βράβευσον ὑγείαν, ψυχῆς καὶ σώματος.

Σκέπη ὡς ὑπάρχουσα τῶν πιστῶν, σκέπασον Παρθένε, ἐν τῇ Σκέπῃ σου τῇ σεπτῇ, τοὺς ἐπικαλοῦντας, τὴν κραταίαν σου Σκέπην, καὶ λύτρωσαι γεέννης, ἐν ᾧρᾳ κρίσεως.

Σκέπην καὶ κραταίωμα τοῖς πιστοῖς, φύλακα καὶ ῥύστην, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, δέδωκας Παρθένε, Σκέπης σου τῆς ἁγίας, ἣν πόθῳ προσκυνοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Λύσιν ἡμῖν βράβευσον δυσχερῶν, καὶ ἀρίστων κτήσιν, Σκέπη Πάντιμε τῆς Ἀγνῆς, τοῖς προσκαλουμένοις, τὴν σὴν ἄμαχον χάριν, ἰάσεων πελάγη, ἀναπηγάζουσαν.